

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

نویسنده: اناهیتا اردوان
فرستنده: دپلوم انجنیر نسرين معروفی
۰۷ جولای ۲۰۲۱

۱۸

به ادامه گذشته:

گلادیس مارین

«گلادیس مارین» پس از مدتها مبارزه با سرطان مغز در تاریخ ششم مارس ۲۰۰۵ در خانه خود واقع در سنتیاگو درگذشت. دولت شیلی به مناسبت درگذشت زنی که نام او در تاریخ شیلی به عنوان پرچمدار مبارزه با دیکتاتوری نظامی پینوشه ثبت شده است، دو روز عزای عمومی اعلام کرد. گلادیس در شانزده سالگی به حزب جوانان کمونیست شیلی پیوست و به دلیل برخورداری از روحیه انقلابی به سمت دبیر اولی حزب برگزیده شد. وی یکی از مهمترین کسانی بود که در مخالفت با جنگ ویتنام و اعلام همبستگی با مردم این کشور، به تدارک راهپیمایی ها و اقدامات اعتراضی گوناگون پرداخت.

در دوران حمله آمریکا به ویتنام، وی و رفیقانش فاصله بین والپارایسو و سانتیاگو را، که بیش از ۱۰۰ کیلومتر بود، در مخالفت با جنگ، پیاده، طی کردند. وی همچنین رابطه نزدیکی با حزب سوسیالیست شیلی، به رهبری دکتر سالوادور آلنده داشت و نقش بسیار برجسته ایی در مبارزات انتخاباتی سال ۱۹۶۴ ایفا کرد. گلادیس، به دلیل مبارزات پیگیر و تلاشهای بی وقفه در سازماندهی طرفداران دکتر آلنده در سال ۱۹۶۵، از طرف مردم سانتیاگو به نمایندگی پارلمان شیلی انتخاب شد.

در روز کودتای ننگین ژنرال پینوشه، ۱۱ سپتامبر ۱۹۷۳، گلادیس مارین در صدر لیست ۱۰۰ نفری، که آمران و عاملان کودتا علیه حکومت ملی سالوادور آلنده برای دستگیری آنها از قبل برنامه ریزی کرده بودند، قرار داشت.

مارین بعد از دستگیری همسرش، «خوزه میونوز»، در سال ۱۹۷۶ مجبور به ترک شیلی شد. خوزه میونوز، پس از دستگیری، به نحو شگفت آوری، ناپدید شد و تا کنون هیچ اثری از او پیدا نشده است.

گلادیس، دوران تبعید را در کشورهای هلند، لوکزامبورگ و روسیه سپری کرد. اما، در سال ۱۹۷۸ به طور مخفیانه به شیلی بازگشت و با پایه گذاری هسته های زیرزمینی، مبارزه علیه دیکتاتوری ژنرال پینوشه را با جدیت هرچه بیشتر به پیش برد. وی در سال ۱۹۸۴ به عضویت هیأت سیاسی حزب کمونیست شیلی و در سال ۱۹۹۴ به دبیر اولی حزب انتخاب شد و در سال ۲۰۰۲، در کنگره حزب کمونیست به رهبری حزب برگزیده شد.

مارین، اولین کسی بود که در سال ۱۹۹۸ ترتیبات شکایت فانونی علیه جنایتهای پینوشه را آغاز کرد. وی در دوره های انتخاباتی سالهای ۱۹۹۳ و ۱۹۹۹ به شدت، با سیاستهای تجارت آزاد - مسأله یی که توسط دولتهای بعدی نیز ادامه یافت - مخالفت کرد. وی پیرامون دولتی که در سال ۱۹۹۰ جایگزین دیکتاتوری پینوشه شد، گفت: «چطور میتوانم از چنین دولتهایی پشتیبانی کنم، زمانی که هنوز کودکان گرسنه را در خیابانهای کشورم میبینم». مارین مانند چه گوارا، نماد مخالفت با سیستم سرمایه داری و سیاستهای امپریالیستی است. او یکی از برجسته ترین رهبران این جنبش به شمار می آید.

مارین به خاطر زندگی مبارزاتی، نه تنها در حزب کمونیست شیلی از ارزش و احترام بسیاری برخوردار بود. بلکه، مردم شیلی و به ویژه طبقه زحمتکش این کشور، او را به عنوان مظهر مقاومت و مبارزه علیه ژنرال آگوستو پینوشه در سالهای ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۹ بشمار می آورند و به او عشق می ورزند. از مارین به عنوان یک انقلابی؛ زنی که با اعتقاد راسخ به علم

مارکسیسم، سراسر زندگی به مبارزه علیه فاشیسم، دیکتاتوری و سیاستهای امپریالیستی پرداخت، یاد میشود.

یاد و خاطره مارین در تاریخ جنبشهای مردم شیلی، زحمتکشان جهان و در افکار تمام کسانی که برای برقراری دموکراسی، صلح و سوسیالیسم مبارزه میکنند، جاودان و مانا است. باشد که زندگی و شخصیت خستگی ناپذیر او، مشعلی سوزان فراروی همه آزادیخواهانی باشد که برای رهایی زحمتکشان جهان از بند ستم طبقاتی تلاش میکنند.

گولِ مایر

«گول مایر» در سال ۱۹۳۳ در لهستان به دنیا آمد و در جوانی به عنوان یک فعال کمونیست توسط نیروی سرکوبی لهستان دستگیر و به پانزده سال زندان، محکوم شد.

با وقوع جنگ جهانی دوم از زندان فرار کرد و به سرعت خود را به شهر کراکوف رساند تا به جنبش پایداری علیه ارتش نازی، یاری رساند. در ۲۲ دسامبر سال ۱۹۴۲، با چند تن از رفیقانش در قهوه خانه یی طی درگیری با اعضای گشتاپو، مجدداً دستگیر شد. سرانجام، طی درگیری با ماموران زندان در زمان انتقالش از زندانی به زندان دیگر، بر اثر اصابت گلوله مأموران، در نبرد علیه فاشیسم، جان باخت و جاودانه گشت.

ادامه دارد